

Hejsek 3

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXIII listopad 2017

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Zdravím Vpředáky po podzimních prázdninách! Gratuluji k vydařenému dlabání dýní. Doufám, že vás to poslední den neodfouklo. Slyšel jsem, že jste nakonec dorazili v pořádku, i když jste museli před vlakem sklízet z tratě padlé větve.

Haf! Haf! Haf!

Výprava na Hauenštejn se prý také moc povedla, až na občasné pršení. Jen nevím, jestli bych měl jako vy odvahu nocovat na starém hradě a prolézat strážidelná sklepení... Ale bitvu s papírovými koulemi po hradních komnatách bych si jistě užil!

Haf! Haf! Haf!

V listopadu štěkám všechno nejlepší k naro-

zeninám Kubovi, Sáře, Johance.

Haf! Haf! Haf!

Do konce roku nás čeká už jen listopadový čaj a následná sobotní výprava, a potom tradiční Vánočka. Dorazte v co nejhojnějším počtu, abychom se ještě užili. A zároveň pomalu rozvažujte, jaký dárek vyrobíte na Vánoce do tom-boly. Měla by to být nějaká ručně dělaná hezká věc, kterou si na vánoční výpravě nějaký jiný Vpředák pod stromečkem vylosuje.

Haf! Haf! Haf!

Ve vlaku: Johanka: „Jaký je Tondovo příjmení?“ Esterka: „Jaký je Tondovo příjmení?“ Tonda: „Jaký je moje příjmení?“

Co budeme dělat my větší?

- 7. 11. Oddílovka (16.30–19.00)
- 14. 11. Družinovky (16.30–19.00)
- 15. 11. Družinovky (16.30–19.00)
- 21. 11. Oddílovka (16.30–19.00)
- 24. 11. Čaj (16.00–19.00)
- 25. 11. Listopadová jednodenní výprava
- 28. 11. Družinovky (16.30–19.00)
- 29. 11. Družinovky (16.30–19.00)

A dále?

- 15.–17. 12. Vánoční výprava
- 12.–14. 1. Bruslení a hra po Praze
- 24. 2. Výroční výprava
- 29. 3. – 2. 4. Velikonoční výprava
- 20.–22. 4. Výprava (asi na Sázavku)
- 1. 5. Družinkové výpravy
- 11.–13. 5. Štítek táborníka
- 8.–10. 6. Poklad a voda

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

V pražských ulicích se objevují duchové. Pomocí detektoru duchů jsme jich už několik objevili a vysvobodili z prokletí.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Pozor, ve čtvrtek 16. 11. nebude schůzka! Vedoucí

budou v Šumperku, kde budeme sbírat inspiraci a nápady na hry a všelijaké oddílové aktivity.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

V listopadu se vydáme na výpravu s rodiči, tak s sebou nezapomeňte vzít nejen maminky a tatínky ale i své sourozence!

Co budeme dělat my menší?

2. 11. Schůzka (17.00–18.30)

9. 11. Schůzka (17.00–18.30)

16. 11. Schůzka není!

23. 11. Schůzka (17.00–18.30)

24. 11. Čaj (16.00–18.00)

25. 11. Výprava s rodiči

30. 11. Schůzka (17.00–18.30)

A dál...

15.–17. 12. Vánoční výprava

13. 1. Výprava do ZOO

24. –25. 2. Výroční výprava

16.–18. 3. Víkendová výprava

1.–2. 4. Velikonoční výprava

11.–13. 5. Oddílové hry o štítek táborníka

9. 6. Poklad

Štěně

Výprava do Chuchelského háje

14. 10.

Vypravili jsme se do Chuchelského háje, který se zároveň ukázal být hájem olympijským, abychom si vyzkoušeli všelijaké olympijské disciplíny. Už dostat se do nitra Chuchelského háje bylo namáhavé, protože cesta vedla strmě do kopce. Po chvíli jsme se vyškrábali k olympijskému bazénu. Byl špinavý a na plavání nebylo zrovna teplo, tak jsme se rozhodli, že ho nevyzkoušíme. Raději jsme si vyzkoušeli štafetu. Než jsme došli do zoo koutku, zkusili jsme si rovněž skok do dálky. Když jsme se v zoo pokochali zvířaty, posilnili jsme se a chvíli si pohráli na hřišti. Pak nastal čas, procvičit si mozkové závity, neboť ani sportovci by neměli zapomínat přemýšlet. Rébus jsme hravě vyřešili, a tak pokračovali kousek dál, kde jsme si vyzkoušeli 3 gymnastické sestavy. Zatím jsme všechny disciplíny zvládli, takže jsme se nebojácně vrhli i na biatlon, běh přes překážky, rafting, šerm, hod diskem a dokonce i hod oštěpem. Když už jsme vyzkoušeli tolik věcí, přišlo nám líto vynechat plavání, takže jsme si ho vyzkoušeli na suchu. To byla poslední disciplína dne. Nastal tedy čas na slavnostní předání medailí. Všichni dostali zlatou medaili, která byla uvnitř čokoládová. Zlato za vynikající výkony a čokoláda na

posilnění. Ještě nám zbylo trochu času, tak jsme si vyzkoušeli vývoj atleta od malého brečícího, po atleta vyhrávajícího. Pak jsme se vydali na autobus a těšili jsme se, až si po namáhavých sportovních výkonech odpočineme.

Stromy

Na výpravách potkáváme spoustu nejrůznějších stromů a v listopadu už z nich opadávají plody a listy. Zkus ke stromům přiřadit jejich plody a výsledek ukázat Týně nebo Majdě, dostaneš nějaký ten bod do bodování.

Kontakty:

Májka 725 807 853

Sára 728 739 631

Pejsek

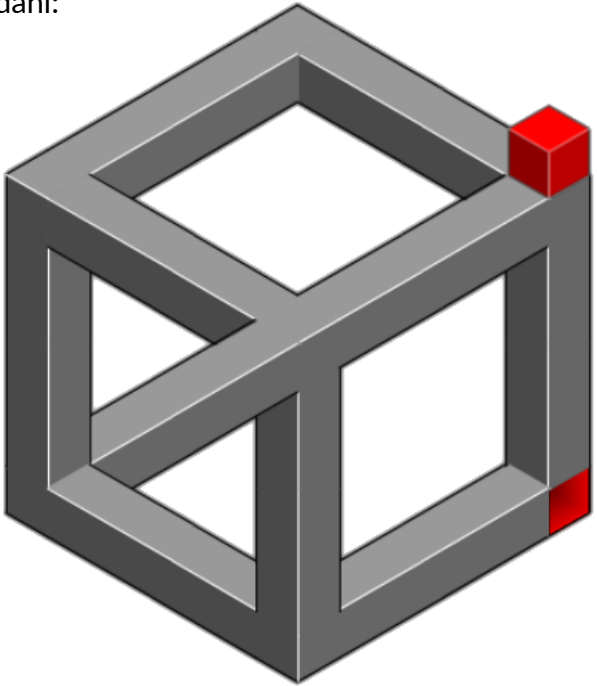

Ztracená krychlička

Pro starší od 6. třídy včetně

Krychlička se vydala z červeného políčka na výlet a ztratila se. Pomoz jí najít cestu zpět. Krychlička se může kutálet stále po stejné stěně a nemůže se překulit přes hranu. I tak se však dokáže vrátit. Řešení ukaž Pomerančovi a dostaneš pár bodů.

Zadání:

Retro kronika

Máme za sebou Podzimky. Připomeneme si, jaká byla druhá část Podzimek z roku 2003..

Podzimní výprava 2003, druhý díl

Neděle, 26. 10. 2003

Ráno bylo chladné, jako každé jiné. Vstávali jsme v 7:30. Autobus do Českého Krumlova nám jel v 9:30. Na autobusové zastávce jsme si však uvědomili, že se mění čas, tudíž jsme měli hodinu času navíc. Zahráli jsme si tedy Čínskou modlitbu a Šlapanou. Po hodině a půl jsme zjistili, že autobus nejede v žádném čase. Ihned byl vymyšlen náhradní program – vycházka nějakým okruhem nad Lhenicemi. Cestou jsme narazili na úžasné balíky a všichni jsme se na jeden naskládali. Po příchodu jsme se navečeřeli a začali jsme hrát inzerátovou hru.

Pondělí, 27. 10. 2003

Bohužel, zápis z pondělka je zapsán v runách. Neumím runy. Omlouvám se.

Úterý, 28. 10. 2003

K snídani byl chleba s medem a čaj. Po výtečném jídle se všichni přichystali na cestu, kterou jsme měli ten den podstoupit. Cestou nás vedla Lída, nikoliv Kvítek, jak si jistí myslíte. Cestou do staré německé vesnice jsme poznávali stromy. Došli jsme k velké věži z kovových tyčí, chtěli jsme na ni vylézt, ale Tom s Háňou nám to zakázali.

Středa, 29. 10. 2003

Nastal poslední den našeho pobytu. Uklidili jsme a vydali jsme se do Prahy.

Zapsal Tom a Tomík, redakčně zkráceno

Tajný rozhovor

Poznejte, s kým byl. Řekněte to Máje (ale tajně, ať to nikdo neslyší). Za správnou odpověď získáte jeden bod do bodování. Pozor! Na každý tajný rozhovor máte jen jeden pokus! Kdo to byl tentokrát?

Jaké je tvé nejoblíbenější táborové jídlo?

Asi vánočka s kakaem.

Kdo myslíš, že vyhraje půlroční bodování?

Kryštof Švejda.

Čteš celého Pejska? Proč?

Ano, kvůli šifráům a akcím.

Odkud loupeš banán? Odůvodni proč.

Od bubáka, vždy jsem ho tak loupal a (dokud jsem nepřišel do oddílu) mě nenapadlo ho loupat odjinud.

Hraješ radši lakros nebo mičbí?

Lakros.

Jaký byl tvůj nejzajímavější zážitek z prázdnin? (Vyjma tábora).

Když jsem byl na přehradě u bratranců.

Jaká je tvá nejoblíbenější marmeláda?

Nemám nějakou nejoblíbenější. Mám rád víceméně všechny.

Jak přežít jaderný výbuch

Ve třetím díle příručky, kterou snad v životě nebudete potřebovat, se dozvíš, jak se chovat v případě, že se ocitneš v radioaktivním prostředí (třeba po výbuchu jaderné elektrárny nebo atomové bomby). Pamatuj, že toto je příručka pro nouzové případy a na běžné výpravě do přírody není potřeba nic takového absolvovat.

Pokud přežijeme samotný výbuch, největším nebezpečím je gama záření, v tomto článku mu říkáme radiace. Radiace nám hrozí hlavně ze dvou stran: z místa výbuchu a v podobě radioaktivního spadu. Okolí místa výbuchu je velmi radioaktivní a zůstane velmi nebezpečné po neskutečně dlouhou dobu. Do oblasti v blízkosti výbuchu tedy logicky nemůžeme. Druhý zdroj radiace je spad. Jsou to drobné částičky radioaktivního prachu, které při výbuchu vylétly až do výšky 25 kilometrů, které pak vítr rozfoukává po okolí.

Co udělat hned po výbuchu

Prvním úkolem je najít co nejrychleji úkryt, který nás ochrání před zářením z místa výbuchu. Vhodným úkrytem jsou například tunely či jeskyně, které jsou alespoň 1 metr pod zemí, případně alespoň sklepy či jiné podzemní prostory. Je dobré pamatovat, že přibližně každých 9 centimetrů hlíny ztlumí procházející

záření na polovinu (tedy s 9 centimetry hlíny jsme vystaveni polovině záření, s 18 cm čtvrtině, s 27 cm pak jedné osmině...). Jeden metr hlíny tedy dokáže záření omezit přibližně na jednu dvoutisícinu toho, co nám hrozí venku.

Pokud se nám nepodaří do pěti minut nalézt alespoň trochu vhodný úkryt, nezbývá než si lehnout do nějaké strouhy a zasypat co největší část svého těla hlínou. Poté je nutno hrabat zeminu pod sebou a přesouvat ji nad sebe tak dlouho, dokud si tím nevytvoříme improvizovanou noru, ve které jsme alespoň trochu chráněni.

Po utěsnění úkrytu postupujme podle následujícího scénáře:

1. Prvních 4 až 6 dní od výbuchu kompletní izolace, nevycházet z úkrytu. (Pokud je to skutečně nutné, je možné třetí den provést krátkou výpravu pro vodu, neměli bychom ale být mimo úkryt déle než 30 minut.)
2. Další výpravu můžeme podniknout 7. den po výbuchu, neměla by přesáhnout 30 minut.
3. 8. den můžeme podniknout další výpravu, kratší než 1 hodinu.
4. Mezi 9. a 12. dnem můžeme strávit mimo úkryt v součtu nejvýše 4 hodiny.

5. Od 13. dne po výbuchu se můžeme přes den pohybovat po terénu, je vhodné spát a odpočívat v úkrytu.

Pamatuj na to, že při každém vstupu do úkrytu je potřeba se dekontaminovat – zbavit radioaktivního prachu, který se na nás uchytil během návštěvy zamořeného terénu. Oblečení, ve kterém jsme se pohybovali venku, je potřeba před vstupem do úkrytu pořádně vyklepat. Také je dobré se umýt mýdlem a vodou (i kontaminovaná voda stačí na smytí radioaktivních částic), pokud kvůli tomu nebudeme muset znovu opustit kryt.

Co dál? To zjistíš v dalším Pejskovi.

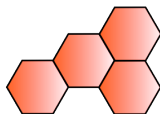
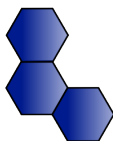
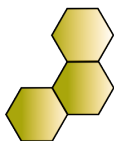
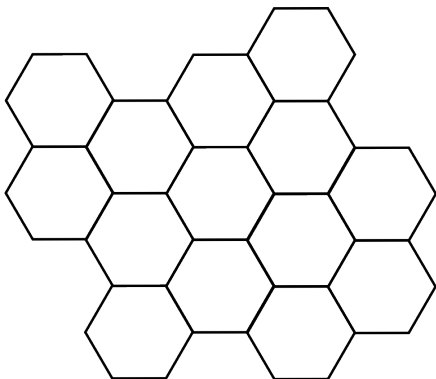
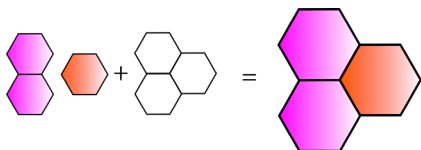
Pokud si chceš přečíst víc o tom, jak přežít, podívej se na příručku k přežití (je k dostání i jako mobilní aplikace). Je sice anglicky, ale je tam spousta obrázků a použil jsem ji i pro sepsání tohoto článku: <http://vpr.red/survivalManual>

Šestiúhelníky do 5. třídy

Před sebou vidíš pole z šestiúhelníků, pod nímž jsou umístěny jeho části. Tvým úkolem je, části do pole rozmístit tak, aby ti žádná část nezbyla a aby bylo celé pole zaplněno. Příklad správného zaplnění vypadá

takto:

Kdo ukáže správně vybarvené pole Štěpánovi, dostane nějaký ten bod do bodování.

Neznámé šifry a jak na ně

Nejprve si prozradíme řešení šifer z minulého dílu. Neznámá šifra pro starší nebyla nic jiného, než obyčejná Morseovka. Samohlásky představovaly čárky, souhlásky tečky. Morseovku zkoušejte hledat prakticky ve všem! Obzvlášť, když text obsahuje bloky v délce 1 až 4 písmen.

V neznámé šifře pro mladší stačilo posunout dané písmenko v abecedě o příslušný počet. Např. A+3 bylo D.

Šifra pro starší do stupňů (6.–9. třída)

UŽOLDÓÍDÍLH OMNĚNZ LÁSTLAÍE DYS EZT RABTJÍT
RAASD NE SCO O

Šifra pro mladší (1.–5. třída)

Tři veverky, Dvě opice, Šest kolibříků, Dva velbloudi,
Jeden drozd

Otázky ze života klubovny

Co se týče říjnové otázky, tolik knih máme v knihovně opravdu jen od Jaroslava Foglara.

Během listopadu mi můžete říkat ze které celoroční hry (a školního roku) pochází mapa, co nám visí u rybiček.

Odpovídejte Samaře.

Cestopis z Bulharska

Sobota 19. 8.

Přispali jsme si, nechali oschnout stany a vyrazili zase do kopce. Ještě jsme se ani nestihli pořádně zapotit a už přišlo ochlazení v podobě Strašidelného jezírka (2400 m.n.m) (a které se, k Samařině zklamání, Strašidelné opravdu jmenovalo a nebyl to pouze krycí název, pozn. red.), o kterém nám v pátek vyprávěl Bulhar. Po vzoru domácích otužilců jsme se v průzračném jezírku nakonec všichni vykoupli (někteří v ledové vodě vydrželi jen pár vteřin a ostatním se asi dočista rozbila termoregulace). Obdivovali jsme se pak ještě chvíli nouzové chatě na břehu, která byla v porovnání se slovenskými útulňami pětihvězdičkovým hotelem, a pak jsme opět v suchém vyrazili dále.

Tyče zimní orientace nám však připravily nepříjemné překvapení, neboť se nepozorovaně odchýlily od značené cesty a vyvedly nás na nejvyšší bod široko daleko (který značka obloukem obcházela). Tak jsme alespoň poobědvali s výhledem, načež se navrátili po suťovisku dolů a šlapali dál (už správně). O několik chvil později jsme poprvé použili Májčiny chlorové dezinfekční tablety, když nám už notně vyschlo v hrdlech a nezbývalo, než nabrat vodu z potoka (Vosa měl s sebou tablety rovněž, ale vzhledem k tomu, že na sobě měly nápisy v azbuce, byly z 80. let a byly vy-

hrány v soutěži O Brahminí vemen, užíval jich Vosa raději pouze pro vlastní potřebu).

Nebylo ještě ani pět hodin, když jsme se dostrkali do dnešního cíle – nouzové chaty v sedle Kobylino Braníště. Šlo o titěrnou barabiznu stlučenou z rezavých vlnitých i nevlnitých plechů, kterou zřejmě financovala Evropská unie a ve které nám bylo velmi pohodlné (takže jsme pařili Bang!), tedy dokud v pozdějších hodinách nedorazili (někdy kolmo (jakože na kole – neuvěřitelné!)) další nocležníci. I tak jsme ale měli pro sebe celé patro palandy a dalšího dne se dočkali málem bez nejmenší chmury, kdyby nám jeden ze spolunocležníků nepředal zvěst, že v pondělí mají být hrozné bouřky.

(zapsal Vosa)

Kontakty:

(Kontakty na Májku a Sáru najdete u mladších)

Jenda (799 790 244)

Pomeranč (720 358 010)

Samara (733 210 214)

Vosa (720 368 688)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz

